

De strijd tegen asbest is internationaal

Verschillende mensen hebben een presentatie gehouden. Hierin werd de stand van zaken vermeld met betrekking tot het Asbestinstituut, de verjaaringstermijnen enzovoort. Ook werden de gasten geïnformeerd over de verschillende wetenschappelijke onderzoeken die in Nederland zijn of zullen worden uitgevoerd. Daarnaast is gebruik gemaakt van de film: 'Asbestos, the silent killer', een film uit 1996 van Barbara den Uyl.

Indruk maakte vooral het verslag van Fernanda Giannassi die in Brazilië, soms met gevaar voor eigen leven, telkens opnieuw de strijd aanbindt met de multinationals (Eternit) en met de verschillende overheidsdiensten in haar land. Veel Brazilianen worden geconfronteerd met asbest. Toch is onduidelijk hoeveel mensen eraan sterven, omdat op geen enkele wijze goed onderzoek wordt gedaan naar doodsoorzaken. Menig mesotheliomslachtoffer is volgens de officiële papieren gestorven aan een hartinfarct. Schrijnend zijn ook de verhalen over kinderarbeid in relatie tot asbest.

Ook de dump van asbest in India kwam ter sprake. Veel mensen zijn daar werkzaam bij bedrijven die o.a. schepen ontmantelen. In veel van deze schepen is, zoals wel bekend, met asbest gewerkt. Deze mensen moeten nog steeds zonder enige bescherming hun werkzaam-

Zaterdag 9 juni jl. hebben drie leden van het Comité Asbestslachtoffers en meerdere leden van de SP kennis gemaakt met een aantal gasten uit het buitenland. Het ging om Laurie Allen uit Engeland, Fernanda Giannassi uit Brazilië, Barry Castleman uit de VS en Dr. Joshi uit India, allemaal mensen die hun sporen hebben verdiend in de strijd tegen het asbest. De bijeenkomst was georganiseerd op verzoek van de gasten. Zij wilden graag horen wat in Nederland inmiddels is bereikt en op welke wijze.

heden uitvoeren. Nu het werken met asbest in bijna alle Europese landen verboden is en verwijderden dientengevolge lastig en duur, worden de minder mondige en goedkopere krachten in andere landen ermee opgezadeld.

Verdrietig aan deze bijeenkomst was de wetenschap dat zoveel mensen onnodig lijden onder ziekten die zij tijdens hun werkzaamheden oplopen.

En dat zo veel bedrijven en regeringen niet bereid zijn de verantwoording te dragen die hoort bij goed werkgeverschap en verantwoordelijk besturen.

Het was een bijzonder prettige gewaarwording dat zo veel mensen uit zo veel landen zich verzetten tegen onrecht en vervolgens samen sterk kunnen zijn.

Sil van der Kwaak

Rotzooi opruimen!

In en rond Goor is het Comité Asbestslachtoffers Twente actief. Het motto van deze groep is: beschaving is ook rotzooi opruimen. Al het aanwezige asbest in en rond Goor, afkomstig van Eternit, zou op een verantwoorde manier moeten worden opgeruimd. Er zijn rond Goor inmiddels vijf aantoonbare slachtoffers van asbest in het milieu. De groep is op zoek naar informatie waar asbest is gestort voor het verhard van wegen en erven. Die informatie vraagt veel tijd, mede door de vele meldingen van particulieren. Het probleem in de regio is groot, maar zeker niet onoplosbaar. In Den Haag is men ook doordrongen van de ernst van de zaak, maar de bureaucratie werkt niet bepaald

mee. Asbest in het milieu is een ramp van nationale omvang; het geld is er wel maar hebben we dat er ook voor over. Een voorlopige schatting van de kosten ligt rond de 500 miljoen gulden (ter vergelijking: overstrooming in Limburg 1 miljard, MKZ 3 miljard). In dat licht gezien zou toch zeer binnenkort alles opgeruimd moeten kunnen zijn.

Het Comité Asbestslachtoffers Twente helpt particulieren zoveel mogelijk bij het lokaliseren van de asbest, het aanvragen van subsidie voor verwijdering en bij problemen met de diverse gemeenten.

Het comité is te bereiken onder telefoonnummer (053) 572 76 91 en het e-mailadres is: hofvantwente@sp.nl

Nieuw adres

Per 1 oktober 2001 is het secretariaat van het Comité Asbestslachtoffers verhuisd naar: Don Boscostraat 1, 6235 EJ Ulestraten. Het secretariaat is telefonisch te bereiken onder nummer (043) 365 52 25.

Verjaringsverweer van werkgevers loopt op zijn einde

Het beroep op de dertigjarige verjaringstermijn voor werkgevers is mogelijk omdat sinds 1992 in de wet staat dat een werkgever die in principe aansprakelijk is tegenover een asbestslachtoffer aan zijn aansprakelijkheid kan ontkomen indien er meer dan dertig jaar ligt tussen de laatste dag van het dienstverband en het moment waarop het slachtoffer getroffen wordt door de asbestziekte mesothelioom.

Stel dat een scheepstimmerman tot 1965 bij Wilton Fijenoord heeft gewerkt, daar aan asbest is blootgesteld en 35 jaar later, in 2000, plotseling getroffen wordt door de asbestziekte mesothelioom. Stelt die werknemer Wilton Fijenoord aansprakelijk, dan luidt het antwoord van de werkgever: "Het spijt me, maar we wijzen de aansprakelijkheid af. Uw vordering tot schadevergoeding is verjaard omdat u meer dan dertig jaar na de laatste dag van blootstelling uw vordering bij ons indient."

Dat de getroffen scheepstimmerman niet eerder bij Wilton Fijenoord aan de bel kon trekken omdat hij niet eerder ziek was, maakt op de werkgever geen indruk. De werkgever beroept zich op de wet, de wet is hard maar het is de wet.

Deze toepassing van de wet is natuurlijk volstrekt onredelijk en daarom is er al sinds 1995 tegen dit onrecht geprotesteerd en geprocedeerd. In april van het vorig jaar werd eindelijk door de Hoge Raad erkend dat de toepassing van de dertigjarige verjaringstermijn onredelijk was. De Hoge Raad sprak uit dat onder bepaalde omstandigheden wegens strijd met de redelijkheid en billijkheid de dertigjarige verjaringstermijn opzij gezet kon worden. Vervolgens deed zich de vraag voor of de toepassing van die opvatting van de Hoge Raad in de praktijk ook zou leiden tot het opzij zetten van het verjaringsverweer.

Gelukkig kan nu vastgesteld worden dat het er in de rechtspraak naar uitziet dat werkgevers zich niet langer in redelijkheid op de dertigjarige verjaringstermijn kunnen beroepen. Sinds het begin van dit jaar hebben al

Jarenlang hebben werkgevers geweigerd mesotheliomslachtoffers schadevergoedingen te betalen omdat de vordering van deze slachtoffers verjaard zou zijn. Daarbij beriepen werkgevers zich op de wettelijke verjaringstermijn van dertig jaar. De laatste ontwikkeling in de rechtspraak toont echter aan dat dit verweer voor werkgevers zijn langste tijd gehad heeft.

Dit jaar is al in vijf rechtszaken door de rechter uitgesproken dat het beroep van de werkgevers op de dertigjarige verjaringstermijn onredelijk is en dus onaanvaardbaar.

vijf rechters werkgevers die zich op de verjaringstermijn beriepen, in het ongelijk gesteld. Zij werden dus wel aansprakelijk geacht ondanks het feit dat de vordering tot schadevergoeding werd ingediend meer dan dertig jaar na het einde van het dienstverband. Dat is maar goed ook, want de dertigjarige verjaringstermijn zoals de werkgever die in 1992 heeft bedacht was natuurlijk een complete misslag.

Ook in 1992 had de werkgever al kunnen en moeten weten dat juist meso-

theliomslachtoffers te maken kunnen krijgen met latentietijden van meer dan dertig jaar. Daarmee had de werkgever rekening moeten houden, maar dat heeft men niet gedaan. Met als gevolg dat de Hoge Raad de werkgever heeft moeten corrigeren. Dat is nu gebeurd en dat is volkomen terecht.

Mocht u nadere inlichtingen willen over de hiervoor bedoelde rechtspraak dan is het bestuur van het Comité Asbestslachtoffers graag bereid u die informatie te verschaffen. ●

Ex-collega's gezocht

● Wie heeft gewerkt met Paulus Moerman, geboren 31 juli 1936? Hij heeft als buitenbankwerker gewerkt van maart 1951 tot april 1964 bij de toenmalige Koninklijke Rotterdamse Lloyd.

● De heer J.F.M. Brouns zoekt ex-collega's die gewerkt hebben bij Croon&Co aan de Schiemond in Rotterdam in de periode 1955-1975. Er zijn veel mensen van Croon&Co in de late jaren 50 overgeplaatst naar Verolme in

verband met hun ervaring op de 'Karel Doorman'. Bij Verolme werd toen het zusterschip 'Van Quard' verbouwd voor de Braziliaanse marine onder de naam 'Minas Gervais'.

Heeft u informatie over deze werkplekken, geef dit door aan: Comité Asbestslachtoffers, t.a.v. de heer P. Croymans, Don Boscostraat 1, 6235 EJ Ulestraten, telefoon: (043) 365 52 25.

BESTUUR mw. J. Knoop-Ketting tel. (010) 419 44 17 *voorzitter*
dhr. Mr J.L.A.M. van Os tel. (013) 463 93 95
dhr. P. Croymans tel. (043) 365 52 25
mw. S. van der Kwaak-Kempenaar tel. (071) 341 59 20
mw. G.G. Albers-Venema tel. (050) 577 97 49
mw. T.J. de Bruin tel. (0229) 23 76 21

JURIDISCH ADVISEURS

dhr. mr R.F. Ruers, Emmalaan 35, 3581 HP Utrecht, telefoon (030) 210 99 11
dhr. mr A.J. Van, Postbus 765, 3800 AT Amersfoort, telefoon (033) 461 30 48

VERTROUWENSARTS mw. A. de Bres-de Lange, Linkensweg 41, 5341 CC Oss, telefoon: (0412) 638 885